

TRIUNGHUL BERMUDELOR

Billy, Jed și Mary intrară în avion. Ziua liberă doreau să și-o petreacă într-o croazieră de plăcere deasupra Triunghiului Bermudeilor. Billy porni motoarele și aparatul se ridică lin.

* * *

Umbrele înserării se lăsară peste întinderea oceanului. Avionul se întorcea pe Insula Bermuda când Billy strigă:

- Avionul nu mai ascultă de mine! Mi-a scăpat de sub control!
- Emisiunea radio s-a întrerupt!... zise Jed mirat.
- Billy, fă ceva! Ne prăbușim! strigă Mary.
- Nu pot face nimic!

„Nici nu ai cum!” se auzi o voce. Venea de nicăieri și parcă de peste tot, de afară și parcă din creierul lor...

- Ce se întâmplă? Cine ești? întrebă Jed intrigat.

Vocea continuă de parcă nu auzise întrebarea: „Universul e alcătuit din Energie. Energie și Materie. Și Materia devine până la urmă tot Energie. Așa se întâmplă și pe planeta Marte înainte de a izbucni Marele Război. O armă îngrozitoare a distrus atunci totul: toată munca de milenii a marșienilor și a Naturii. Pe cei care am murit atunci Energia ne-a respins. Fizic suntem morți. A rămas doar spiritul care colindă Universul. Noi, cei de pe Terra, ne jucam făcând avalanșe, cutremure, erupții vulcanice. Dar ați apărut voi, pământeni, și ne-am dat seama că veți lupta împotriva vulcanilor, avalanșelor, cutremurelor. De aceea le-am folosit împotriva voastră și v-am învățat să vă faceți arme, pentru a vă autodistruge. În luptele cu toți ceilalți ați reușit uneori să învingeți, la mine nu. Ați scăpat doar când dormeam. Acum veți avea o soartă pe care o știți: moartea”.

- Nuu...! urlară cei trei îngroziți dar strigătul le fu acoperit de contactul avionului cu apa.

Aparatul, cu tot ce era în el, se dezintegrează. Apoi nu se mai auzi nici un zgomot. Liniștea puse stăpânire pe întinsul apei. Un soare roșu, nefiresc de roșu, apunea peste oceanul albastru, nefiresc de albastru.